

האוינו - רח"צ ע"ב

(דברים לא) זכר ימות עולם בינו שנות דר ודור וגוי. זכר ימות עולם. רבינו אבא אמר, מי אלו ימות עולם? אלו ששה ימים שעשה הקדוש ברוך הוא העולם בהם, שכתבו (שםות לא) כי ששת ימים עשה ה' וגוי. ששת ימים, ולא בששת ימים, והרי בארכנו. בינו שנות דר ודור. כלומר, אלו ימות עולם, ידעו ויתודעו כל אלו הנסנים והימים وكل דור ודור, עד דור זה שאתם עומדים בו.

שאל אביך ויגרך - זה הקדוש ברוך הוא. זהו שכתוב הלא הוא אביך קnge. ויגרך, והוא יגלה עומקא דחכמתה. ומאי היא. אלא אשר ששה ימים אלו בנו את העולם, לא בנו אותו אלא בוגלה, שtabא אתה ותקים את התורה. שלמךנו, כל מה שעשוה הקדוש ברוך הוא - על תנאי עשה, שפआשר יבאו ישראל, אם יקבלו את התורה - מوطב, ואם לא - שיזהרו לתחו ובהג. ומשום זה, אלו ימות עולם יודעים ובמبالغ הכל.

והרי לנו, אלו ענפי האילן איך נאמנים בתוך האילן? והרי בארכנו, שפआשר הקדוש ברוך הוא בירר להם למני המינים על עמיין, ואتون מה כתיב. כי חלק ה' עמו יעקב חבל נחלתו. שלא נתנו אותם לש, ולא למלאה, ולא למגה אחר, וזה העם שהקדוש ברוך הוא גטול להלכו.

באיזה מקום מצא אותו? ימצאו בהארץ מקרבר ובתחו יכל ישמן וגוי. שכתוב (הורשע כד) פרחה אבי אברהם וגוי, וakah את אביכם את אברהם וגוי. וakah את אביכם את אברהם וגוי. ומאן מנהיג אוטם את ישראל בכל דור ודור ולא נפרד מהם ומנהיג אותם ברוחמים. זהו שכתוב (דברים לא) פנשר עיר קנו וגוי.

ובר ימות עולם בינו שנות דר ודור וגוי. (דברים לא) זכר ימות עולם, רבינו אבא אמר, מאן ימות עולם. איןון שיטתא יומין, דעתך קדשא בריך הוא עלמא בהו. דכתיב, (שםות לא) כי ששת ימים עשה יי' וגוי. ששת ימים, ולא בששת ימים, זהא אוקימנא. בינו שנות דר ודור. כלומר, איןון ימות עולם, ידעו וישתמודע כל איןון שניין ויומין, וכל דרא ודרא, עד דרא דא דאתון קיימין.

שאל אביך ויגרך, דא קדשא בריך הוא. הדא הוא דכתיב, הלא הוא אביך קnge. ויגרך, והוא יגלה עומקא דחכמתה. ומאי היא. אלא כד איןון שיטתא יומין שכליילו עלמא, לא שכליילו ליה, אלא בגינך, דתמי אנט ותקים אוריתא. דתגינן, כל מה דעתך קדשא בריך הוא, על התנאי עבד, דבר ייתון דיבר לריה ליה לתחו ובהו. ובגין זה, איןון ימות עולם ידעו ואשתמודע כלא.

זהא פגינן, הנהו ענפי דאלנא, היה מתאחד בגו אלנא, וזה אוקימנא, קדין קדשא בריך הוא בירר לוון, לממן תריסין, על שאר עמיין, ואتون מה כתיב. כי חלק ה' עמו יעקב חבל נחלתו, שלא יhab להו לרברבא, ולא למלאכה, ולא לממןacha אחרת, והאי עמא דקדושא בריך הוא נסב לחולקיה.

באן אחר אשכח ליה. ימצעהו בארץ מדבר ובתחו יילל ישמן וגוי. דכתיב, (יחושע כד) פרח אבי אברהם וגוי. וakah את אביכם את אברהם מקרבר להו לישראל בכל דרא ודרא, ולא אתפרש מגינויו, ודבר להו ברוחמי, הדא הוא דכתיב בקשר עיר קנו וגוי.